

Strafbarhed, og derfor gaae Straffene fra Fængsel til Livsstraf. I § 112 nævnes visse Omstændigheder, der medføre en nærmere Bestemmelse af Straffen, og i § 113 omhandles derpaa Ulydighed af den farligste Art eller under de farefuldeste Omstændigheder. I sidste Tilfælde er Straffens ringeste Grad sat til Embeds Fortabelse, hvorved for de ringere Militaire ikke er udelukket en militair Straf, jfr. § 56. Livsstraf vil vist ikke lettelig blive anvendt, undtagen naar et affrækkende Exempel efter Standretsbehandling ansees nødvendigt. Jfr. § 75. Med Hensyn til dem, som af Uagtsomhed ikke opfylde en Befaling, er der henvist til § 156, der omfatter Tjenesteforsømmelser af Uagtsomhed i Almindelighed.

Til § 114.

Krænkelser af Tjenesteforholdet synes at maatte være en saadan skjærpende Omstændighed, som efter den almindelige Straffelovs § 186 maa medføre Livsstraf.

Til §§ 115—118.

Efter alle Militairlove kan Livsstraf anvendes for Vold imod militaire Foresatte under visse Omstændigheder. Her er dog ikke foreslaaet ubetinget Livsstraf, undtagen naar den Foresatte omkommer. Tøvrigt gjøres der Forskjel paa, om Vold udøves i eller i Anledning af Tjenesten eller udenfor Tjeneste, og om den medfører Vemlæstelse eller ligesaa betydelig Skade eller ikke. Straffene ere, forsaavidt Forholdet tilstedes det, lempede nogenlunde efter den almindelige Straffelovs §§ 98, 203 og 204. At Straffen efter § 118 kan stige ligesaa høit som efter den sidste Deel af § 117, er grundet dert, at § 118 ogsaa omfatter Drusel imod Foresatte i Tjenesten eller i Anledning af den.

I § 116 er indført en vigtig Indskrænkning, som de militaire Forhold antages at medføre i Nødværgeret mod Foresatte.

Til § 119.

Denne Bestemmelse er den eneste, som det med Hensyn til Duelleforbrydelsen er fundet nødvendigt at optage i Forflaget til en militair Straffelov, idet den almindelige Straffe-

lovs 19de Capitel ogsaa vil kunne anvendes i Hæren. Flere militaire Love fastsætte Straf ogsaa for Overmanden, naar han under de anførte Omstændigheder modtager Udfordringen, men dette skjønnes dog ikke at være nødvendigt. Dette Tilfælde vil altsaa, ligesom naar det er en Overmand, der udfordrer en Undermand, være at bedømme efter den almindelige Straffelov.

Til §§ 120 og 121.

Her omhandles de saakaldte Respectforseelser. Straffen vil vel i Almindelighed kunne holdes under Strafarbejde, men de militaire Forhold synes dog at kræve, at Straffen under skjærpende Omstændigheder kan stige til en kort Tids Statsfængsel eller Strafarbejde. Under § 120 hører ogsaa Undladelse af at vise Overmanden den befalede militaire Honneur, hvilket dog i Reglen maa betragtes som en af de ringere af de i Sen omhandlede Forbrydelser.

Til § 122.

Den her nævnte skjærpende Omstændighed er ikke gjort gjældende ved Ulydighed, da Befalingens Vigtighed ikke retter sig efter den Foresattes Tjenestegrad.

Til § 123.

Jfr. den almindelige Straffelov §§ 101 og 205.

Til § 124.

Det er ikke Tanken med denne § at ramme det Tilfælde, at den Undergivne fremkommer med et Andragende, hvoraf det vel fremgaaer, at han anseer sig forvurret af sin Foresatte, men han dog indskrænker sig til at begjære Oplysning i saa Henseende hos høiere Foresatte (f. Ex. om han er berettiget til Dagpenge eller Cantonnementstillæg eller desl.); dette er ikke en Klage, og den Undergivne bør neppe straffes, om han end har feilet i sin Opfattelse. Har han derimod fremført Klage over Fornærmelser eller andre Retstrænkninger fra den Foresattes Side, og en saadan Klage findes ubegrundet, vil han efter de militaire Forhold ikke kunne undgaae Straf;